

Jeg kunne forstå, at Socialdemokratiet har en reservation, og at Enhedslisten direkte er imod, men ellers har jeg jo kun hørt lutter positive ord og så en række spørgsmål, som jeg selvfølgelig meget gerne vil bidrage til at afklare under det videre udvalgsarbejde.

Jeg havde gjort mig nogle optegninger efter fru Line Barfods indlæg, som gav mig vældig lyst til at gendrive noget af det, der blev sagt, men det har hr. Kamal Qureshi så glimrende gjort, så det er der jo ingen grund til at jeg skal stå og kloge mig i. Jeg deler fuldt ud de betragtninger, som SF's ordfører har gjort sig på dette punkt.

Jeg er også glad for, at det altså med dette forslag kan lade sig gøre at bygge bro hele vejen hen over Folketingssalen i bestræbelserne på at give det danske kommunestyre de værktøjer, der skal til, for at man kan løse de opgaver, som Folketinget har henlagt til kommunerne.

For det er værd at understrege, at forslaget her jo på ingen måde forrykker ved de pligter, som kommunerne har, men jo i virkeligheden kun – i anførselstegn – søger at give kommunerne mulighed for at leve op til de pligter, vi i Folketinget har syntes kommunerne skal have.

Derfor blev jeg også sådan lidt overrasket over den dogmatisme, der prægede et enkelt eller to af indlæggene.

Regeringens udgangspunkt er, at vi skal stå vagt om den forebyggende indsats. Vi kan ikke bare se på, at 20 pct. af landets kommuner sidst, tingene blev undersøgt, ikke havde ansat læge, svarende til, at 14 pct. af alle børn ikke modtog et lægeligt tilbud. Det vil vi ikke se på, for regeringens udgangspunkt er netop – i modsætning til det, der blev sagt fra Enhedslistens ordfører – at vi ikke vil risikere at tabe de mest udsatte på gulvet.

Vi er meget optaget af, at der skal gives et målrettet tilbud til alle, og at vi derfor må give kommunerne de frihedsgrader, der skal til, for at det kan ske – frem for i blind tro på, hvad der er rigtigt og ikke rigtigt, at sidde tilbagelænet og sidde på hænderne og bare se til, at der er en række unge mennesker, der ikke bliver mødt med det tilbud, som de ret beset har krav på.

Jeg er glad for opbakningen. Jeg stiller mig til rådighed for udvalgsarbejdet. Jeg glæder mig til at se de mange grønne knapper og ville sådan set også ønske, at den reservation fra Socialdemokratiet måske kunne afklares under det videre udvalgsarbejde, sådan at et stort set næsten enstemmig Folketing kunne vedtage en lov, der

giver mulighed for, at kommunerne kan leve op til de pligter, der er henlagt til kommunerne ved lov.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 46:

Forslag til folketingsbeslutning om lægeligt ordineret heroin til særlig hårdt belastede narkomaner.

Af Villy Søvndal (SF) m.fl.
(Fremsat 10/1 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 18.15

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg hørte i de regionale nyheder her i eftermiddag, jeg tror, det var kl. 15.30, at Folketinget netop nu, blev der sagt, diskuterer et forslag fra SF om lægeordineret heroin. Klokkeren er nu 18.15. Tidsforskellen er måske udtryk for den ivrighed, hvormed SF har syntes, at Folketinget skulle diskutere denne sag.

Det står jo ikke i min magt at mene noget om det, men jeg vil da egentlig gerne beklage, at det ikke i al fredsommelighed kunne lade sig gøre at få førstebehandlet dette forslag på en sådan måde, at den rapport, som blev offentliggjort af en ekspertgruppe i går – lidt forjaget i forhold til ekspertgruppens egen tidsplan – kunne komme på bordet og måske også lade sig synke, sådan at vi alle havde en mulighed for at fordøje den